

Možná jsi už někde zachytil/a, že jsem před lety byl iniciátorem založení nového sboru v Ostravě. Začínalo nás šest věřících delší dobu, a šest docela nových křesťanů (od dívčiny věřící asi rok a půl po klučinu obráceného tři měsíce). Po uplynutí šesti let se nás scházelo přes sedmdesát. Přitom šlo výhradně o lidi, kteří skrze naši společnou službu uvěřili! Nebyl to transfer křesťanů z jiných sborů! Tím chci říct, že mám velmi osobní, velmi intenzivní a velmi pozitivní zkušenost se založením a vedením sboru obvyklého českého formátu. Chvála Pánu za to!

Od klíčových lidí na české i slovenské evangelikální scéně opakovaně slyším, že nejefektivnější evangelizací je zakládání nových sborů. Souhlasím! Mimochodem, po šesti letech trvání toho našeho sboru zhruba 20 věřících od nás vyšlo založit další sbor v jiné části města, který taky dodnes funguje. Jsem velmi vděčný za rozmanité **iniciativy zakládání** nových sborů. Dívám se na ně s respektem a upřímně si přeji, aby výsledné sbory s novými lidmi zvenku přibývaly mnohem rychleji!

Asi pozoruješ můj velký důraz, aby to byla společenství **z nových** Ježíšových následovníků; nemám na mysli přeskupování křesťanů! Široce se rozhlížím po věřících, kteří by byli schopni založit nový sbor obvyklého typu.

Vidíš ve svém dosahu křesťany, kteří by s nevelkým týmem mohli začít sbor a řekněme v pěti letech ho dovést třeba k počtu padesát nových věřících „ze světa“? Kolik takových křesťanských vedoucích vidíš ve svých okruzích? Příliš často sleduji postoje spousty zralých a velmi schopných lidí ve stylu: „Já že bych měl založit nový sbor? To nemůžeš myslet vážně...“ A tak si probírám **PŘEDSTAVU**, jakou věřící u nás mívají. Podle jejich představy je založení nového společenství pouze pro ty:

- kdo k tomu mají zvláštní **obdarování**,
- mimořádné **povolání**,
- a aspoň nějaké teologické **vzdělání** nebo přinejmenším dlouholetou zkušenost v církvi;
- navíc, založení sboru se povětšinou chápe jako služba na plný **úvazek**...

Pokud jde o praktické věci, v představě potenciálních zakladatelů sboru je třeba vyřešit:

- Kdo bude každou neděli **kázat**?
- Kdo povede **chvály**?
- Kde seženeme **místnost**?
- Z čeho **zaplatíme** prostory, kazatele a další náklady?
- Kdo se nám postará o **děti**, které kolem nás v houfu pobíhají?
- A mnoho dalších výzev.

Kdybys chtěl založit sbor, jaký jsme před lety založili my, určitě bych s těmito rozpaky velmi soucítil. První dva roky našeho nového společenství jsme všichni víc než naplno pracovali v běžných zaměstnáních. Až potom přišla myšlenka, že pro rychlejší rozvoj by bylo dobré, abych se stal pastorem na plný úvazek; V tom jsem setrval víc jak 10 let, než mě Pán odvelel jinam. Tak trochu mimochodem dodávám, že při založení a růstu toho sboru jsme s mojí Dankou postupně měli tři malé děti! Bylo to pro nás nádherné a současně extrémně náročné životní období.

Přemýšlím, kdy jsem od potenciálních zakladatelů sborů naposledy slyšel starostlivé otázky typu:

- Jakým způsobem se účinně spojíme s **nevěřícími** lidmi venku?
- Jak se **postaráme** o ty, kdo čerstvě uvěří,
  - aby se kromě vlastního následování Pána Ježíše
  - a zapojení do společenství
  - ihned dobře **naučili sdílet Dobrou zprávu** se svými blízkými...?

Dovol myšlenku, která pro Tebe může být průlomová. Ty obrovské nároky na založení nového společenství vyplývají **POUZE Z NAŠÍ PŘEDSTAVY** o formě takového společenství. Když se dívám, jakým způsobem se množily církve v Novém zákoně, vnímám velikou úlevu! Biblické uchopení prostých **funkcí novozákonní církve** celou věc hodně zjednoduší!

*Pane Ježíši, děkuji Ti, že jsi církev nezamýšlel jako břemeno, které unesou jen ti nejsilnější. Ukazuješ nám cesty, jak Tvoje církev může fungovat coby **přirozené hnutí**...!*